

[Jens Thoft]

Begrundelse

Efter renteaftgiftslovens § 3, stk. 4, nr. 4, skal renteaftgiftsgrundlaget reduceres med nettorenterne ved passiv skibsvirksomhed, typisk vedrørende skibsanparten. Men samtidig er der i § 6 bestemmelser om, at afgiftsgrundlaget reduceres med saldo værdien af skibsanparten ganget med afgiftssatsen i virksomhedsskatte loven. Dette beregnede kapitalafkast skal dog først reduceres med nettorenterne vedrørende anparten.

Selve beregningsreglerne er næsten uforståelige og forstås normalt ikke af investorerne. Men jeg har konstateret, at de i de fleste tilfælde medfører det højst mærkelige resultat, at ejere af skibsanparten samlet får nedsat deres renteaftgift, selv om de ikke har opsparet midler i skibsanparten, men tværtimod afskrevet og dermed fratrukket betydelig mere, end de har indbetalt på anparten.

Dette skyldes to forhold:

1. Kapitalafkast af saldo værdien beregnes med 11 pct., svarende til virksomhedsskatte lovens kapitalafkast. Men skibskreditlånene i skibene er jo som følge af skibsværftspakken betydelig lavere forrentede.
2. De fleste skibskommanditselskaber har optaget udlandslån og for provenuet købt obligationer.

Men af udlandslånet medregnes kun de egentlige renter som renteaftgifter ved opgørelsen af nettorenten, medens kurstab på valutalånet (der jo reelt modsvarer den lavere rente) ikke medregnes, selv om den fulde renteindtægt af obligationerne medregnes som renteindtægt.

Konkrete eksempler kan om fornødent stilles til ministerens disposition.

Svar (14/3 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Af begrundelsen til det stillede spørgsmål fremgår, at ejere af skibsanparten i de fleste tilfælde samlet får nedsat deres renteaftgift, selv om de ikke har opsparet midler i skibsanparten, men tværtimod afskrevet og dermed fratrukket betydelig mere, end de har indbetalt på anparten. Stadig ifølge begrundelsen til spørgsmålet skyldes dette, at kapitalafkast af skibsinvesteringen beregnes med 11 pct., mens skibskreditlånene i skibene som følge af skibsværftspakken er betydelig lavere forrentede. Endvidere, at de fleste skibskommanditselskaber har opta-

get udlandslån og for provenuet købt obligationer.

Afgiftsfritagelsen for nettorenteaftgifterne ved selvstændig skibsvirksomhed som bi-erhverv skyldes et ønske om ikke med renteaftgiftsloven at ramme de danske skibsværfter, som på tidspunktet for renteaftgiftslovens fremsættelse befandt sig i en økonomisk vanskelig situation.

Beregningen af kapitalafkast af en skibsinvestering er en almindelig følge af adgangen til at beregne kapitalafkast af erhvervsmæssige fysiske aktiver. Kapitalafkastet nedsættes med de fritagne nettorenteaftgifter, for at investorerne ikke skal have både afgiftsfritagelse for nettorenteaftgifterne og kapitalafkast af de erhvervsmæssige aktiver.

Jeg finder, at denne ordning er både hensigtsmæssig og rimelig.

Formålet med renteaftgiften er at ramme forbrugslån og ikke erhvervslån. Det er imidlertid ikke umiddelbart muligt at adskille disse lån.

Beregningen af kapitalafkast af erhvervsmæssige aktiver efter renteaftgiftslovens § 6 tjener som kompensation for, at alle renteaftgifter – både erhvervsmæssige og private – er afgiftsbelagte.

Kapitalafkastberegningen efter renteaftgiftslovens § 6 er imidlertid udtryk for en skematisk løsning af dette problem, og beregningen tager ikke hensyn til rentesatsen for det tilsvarende afgiftsbelagte lån. En sådan ordning ville ikke være praktisk og administrativt mulig.

Med hensyn til skibskommanditselskabernes optagelse af udlandslån og de afgiftsmæssige konsekvenser heraf må jeg henvise til svaret på spørgsmål nr. S 690, der ligeledes er stillet den 3. marts 1988 af samme spørger.

Som det fremgår af ovennævnte, finder jeg, at reglerne i renteaftgiftsloven vedrørende skibsvirksomhed virker så hensigtsmæssigt, som det er praktisk muligt, og at afgiftsfritagelsen for nettorenteaftgifterne er velbegrundet.

Spm. nr. S 692

Til *skatteministeren* (3/3 88) af:

Jens Thoft (SF):

»Vil ministeren i forbindelse med revisionen af renteaftgiftsloven ændre den lovtekniske fejl i § 3, stk. 4, nr. 3, hvorefter samme beløb kan fragå i afgiftsgrundlaget 2 gange?«